

ἥς ἀνευ οὐδεμίας τοιοῦτου εἴδους φιλαλογικῆ ἐπιχείρη-
σις δύναται παρ' ἡμῖν νὰ εὐδωθῆ, ἀλλὰ προσέτι καὶ
τὴν σύμπραξιν πάντων τῶν φιλοκάλων λογίων, ὧν
εὐγνωμόνως θέλει δέχεσθαι τὰς συνθέσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰανουαρίου 1852.

A. P. Ραγκαβῆ.

K. Παπαρρήγοπουλος.

N. Δραγούμης.

ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗΣ

(Ἰδ. Φυλλάδ. ΜΕ.)

Ἄριθμὸς 2.

Η Ξ Ε Π Ε Ρ Α.

Ὁ ἥλιος ἐκρύβη
Εἰς νέφη πορφυρᾶ,
Κ' ἡ μειδιῶσα Φοῖβη
Προβαίν' εἰς τὰ νερά.

Τὴν δρόσον ἀναπνέει
Ἡ ἀναζῶσα γῆ,
Κ' εἰς τοὺς ἀέρας πλέει
Γαλήνη καὶ σιγή.

Ἄστρα κεντοῦν τὸν θόλον
Τῶν οὐραίων χρυσαῖ,
Κ' ἡ αἶθρα μυροβόλον
Τὸ κέρας τῆς φουᾶ.

Ἡ πλάσις ὄλη, μία
Δοξάζουσα φωνή,
Υψοῦτ' ἐν ἀρμονίᾳ,
Τὸν πλάστην ἐπαινεῖ.

Τ' ἀρώματα τῷ στέλλει
Τοῦ ῥόδου ὁ θαλλός,
Ἡ ἀηδὼν τὰ μέλη,
Τὸν ὕμνον ὁ αὐλός,

Καρδία ἀγαπῶσαι
Τοὺς πρῶτους τῶν παλμοῦς,
Καὶ μυριάδες γλῶσσαι
Ἐσπερινοὺς ψαλμοῦς.

Εὐλογητὸς ὁ πλάτας
Ἐσπέραν καὶ αὐγὴν,
Τὰς ἀπολαύσεις πάσας
Ὁ πέμπων εἰς τὴν γῆν.

Ὁ ὕπνον ἐπιχρίων
Ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν,
Εαὶ εἰς τὴν λήθην λύων
Τὰ βάσανα ἡμῶν.

Καὶ ὅταν ἐφ' ὑστάτου
Μᾶς χορηγῆ αὐτὸς
Τὴν λήθην τοῦ θανάτου,
Καὶ τότε εὐλογητὸς.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἦμην αὐριον καὶ ἔτομαι χθές.

ΛΥΣΙΣ

Τοῦ ἐν τῷ προλαβόντι Φυλλαδίῳ αἰνίγματος.

Σκιά.

Εἰς τὸν, δημοσιευθέντα ἤδη, Α' τόμον τοῦ περὶ
Κωνσταντινουπόλεως πονήματός μου, παρακαλοῦνται
οἱ ἀναγνώσται νὰ διορθώσωσι τὰ ἐξῆς σφάλματα, πα-
ραλειοθέντα ἐξ ἰδίας μου ἀπροσεξίας.

σελ. 77, στίχ. 16, (τῆς ὑποσημ.) ἀντὶ Μαρδόνιος,
διορθ. Δάτις. — Σελ. 215, στίχ. 18, ἀντὶ Ἰσαυρος,
διορθ. Ἀρμένιος, — Σελ. 521, στίχ. 3-4 (τῆς ὑπο-
σημ.) ἀντὶ τῶν συγγραφέων ἐνεδόθη, διορθ. τῶν συγ-
γραφέων τούτων ἐνεδύθη.

Σ. Δ. Βυζάντιος.